

บันทึก

เรื่อง การตีความคำว่า “พนักงาน” ตามพระราชบัญญัติคุณสมบัติมาตรฐาน
สำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๑๘
(กรณีพนักงานขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย)

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีมีหนังสือ ด่วนมาก ที่ สร.๐๒๐๓/๓๕๒๐ ลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๑๘ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาขอให้พิจารณาให้ความเห็นตามที่กระทรวงคมนาคมเสนอว่า การที่พระราชบัญญัติคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๑๘ ได้นิยามคำว่า “พนักงาน” ว่าให้หมายความถึง พนักงานและลูกจ้างของรัฐวิสาหกิจด้วยนั้น จะทำให้ลูกจ้างขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยมีฐานะเป็นพนักงานตามพระราชบัญญัติองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๑๗ หรือไม่ นั้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๒) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวแล้วเห็นว่า วัตถุประสงค์ของการกำหนดให้มีบทนิยามหรือคำวิเคราะห์ศัพท์ในกฎหมายเรื่องใดก็เพื่อประโยชน์ในการกำหนดหรือจำกัดความหมายที่แน่นอนของถ้อยคำนั้นขึ้นไว้เป็นพิเศษจากความหมายธรรมดาทั่วไป บทนิยามที่ได้กำหนดขึ้นไว้ในกฎหมายโดยย่อมีความหมายใช้เฉพาะในกฎหมายเรื่องนั้นเท่านั้น เว้นแต่ในกฎหมายนั้นเองจะได้กำหนดไว้ให้เห็นเป็นอย่างอื่นเช่นให้นำไปใช้บังคับแก่กฎหมายอื่นด้วย ดังนั้น เมื่อพระราชบัญญัติคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๑๘ ได้นิยามคำว่า “พนักงาน” ว่าหมายความถึง พนักงานและลูกจ้างของรัฐวิสาหกิจและไม่มีบทบัญญัติให้ใช้บังคับแก่กฎหมายอื่นใดแล้ว จึงย่อมใช้เฉพาะในความหมายของพระราชบัญญัติดังกล่าวเท่านั้น ไม่อาจนำไปใช้เป็นความหมายในพระราชบัญญัติองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๑๗ ได้ ฐานะของพนักงานและลูกจ้างขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย ย่อมเป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๑๗

(ลงชื่อ) ส. โทตระกิตย์
(นายสมภพ โทตระกิตย์)

๑ มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

๑๑๑

๑๑๑

“พนักงาน” หมายความว่า พนักงานและลูกจ้างของรัฐวิสาหกิจ และให้หมายความถึงผู้ว่าการ ผู้อำนวยการ กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ และให้รวมตลอดถึงที่ปรึกษาคณะกรรมการ ที่ปรึกษาวิสาหกิจ เลขานุการ ผู้ช่วยเลขานุการของคณะกรรมการหรือบุคคลซึ่งดำรงตำแหน่งที่มีอำนาจหน้าที่คล้ายคลึงกัน แต่เรียกชื่ออย่างอื่นให้รัฐวิสาหกิจด้วย

เลขที่การคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มีนาคม ๒๕๑๘ □